

Eastern Promises -09

Allt började en kväll i vintras när Jonas ringde och berättade om sin nya idé att köra till Tjernobyli och kolla läget. Vet ej om han ringde för att locka mig att åka med eller inte. Ringde upp Jonas igen efter 30 min och frågade om jag fick åka med. Skulle bara kolla med farsan min om jag fick låna hans mc, en Ural Solo. Kom på att köra Ural med sidovagn som jag har, kan bli tufft om man ska hänga med en Honda African Twin.

Några dagar senare ställde jag frågan till farsan.

- Du, kan jag låna din mc 1 vecka?
- Ja, det är inga problem.
- Har ju inte sagt var jag ska åka ännu, vi ska köra till Tjernobyli och kolla läget.
- Ja ha ,inga problem.

Efter några månader med planer hit och dit, hoppades vi att köra genom Vitryssland och planerade in Moldavien och Krimhalvön. Men vi spikade ju inget och alla som gjort mission vet ju att man inte ska planera för mycket. Vi bokade båt från Karlskrona till Gdynia i Polen den 10/7 kl 21:00 och hem från Riga till Stockholm den 19/7. Det var de enda tider vi hade att passa på hela resan.

Så den 10/7 på morgonen gav jag mig av från Gotland med färjan, skulle möta upp Jonas i Karlskrona vid 17-18 tiden. Innan det så besökte jag en missionsbekant tjej, Towe som bor i Rödbytan utanför Karlskrona. Long time no see. Vi mötes och tankade upp hingstarna och tog en pizza i centrum, det skulle visa sig att det skulle ta 3 dagar innan nästa gång vi satt vid ett bord och åt mat. Återkommer till det senare.

Hände inte mycket på båten, vi tog några kalla öl sen god natt. Ankomst Polen 7:30,därefter körde vi söder ut. Det enkla med att va bara 2 stycken är att man kan tanka och fika/äta samtidigt, vi bestämde att när vi kört ca 25 mil så tankar vi, sen hade vi oftast en paus mellan 10-15 mil.

1:a dagen

Var helt ok väder, rullade på bra, bilisterna visade mycket bra hänsyn till oss på mc om man ville köra om. Jag behövde ju lite mer tid än Jonas vid de övningarna. Nu blev ju sträckan till Ukrainas gräns lite längre än beräknat. Så när vi börjar närma oss 75-80 mil så har vi ändå en bit kvar, men man börjar se slutet av dagen. Då händer ju det som jag aldrig trodde skulle hända, jag sätter av hojen i diket. Tur var så var det lite uppför så farten va hyfsat låg, kanske 50 km/h och kurvigt som fan. Men man hinner tänka fruktansvärt mycket när man vet att det ska gå åt helvete. Det första var att jag sabbat Jonas och min semester, det andra var att farsan inte blir glad när jag kvaddat hojen, det tredje var nog att detta kommer göra ont hur som helst.

Men ner i diket kom vi, jag och Uralen, försökte dock komma så långt med diket som möjligt, men till slut tar det stopp och förmodligen flyger jag över styret och landar några meter bort. Jonas befinner sig lite längre fram och på grund av alla kurvor ser han ju inte vad som hänt.

Men jag sätter mig upp på knä, spottar ut jord och ogräs, känner att allt är helt i kroppen, hyfsad värk i ena överarmen. Tar mig till hojen och lyckas få upp den på hjulen, den ser ok ut, förutom höger backspegel som var borta och vi hitta den inte

igen.

Passerade en bil straxt efter som körde förbi och bara stirrade, men han förklarade för Jonas som stannat längre fram att det hänt något.

Tillslut får vi upp hojen och ser att den är ok att köra. Det var en lättnad, men inombords kände man sig rätt kass och självförtroendet sjönk som en sten. Men efter 1 timme så var vi vid gränsen till Ukraina, nu var kl 20:00. I Ukraina 21:00. Nu märkte jag att min svanskota inte va helt pigg, värkte som tusan.

Efter mycket om och men och för min del en liten muta på 200 kr gränsen så var vi i Ukraina, nu var det bäck svart ute och vi skulle hitta boende. Löste sig jättebra, hittade ett motell ruckel i en by som knappt fanns. Utanför satt ett gäng yngre snorfulla typer, 2 tjejer och 3-4 killar. Vi fick ett ny renoverat rum för 130 kr och middag blev 3 öl var. Satt mest å klagade på min svanskota, samtidigt som en av localstjejerna gick och spydde hela tiden. Redan nu började vi planera om resan, skulle vi in och ut från Moldavien samma dag och gränskollen ta den tid det tog, skulle vi få köra natt och dag. Så vi beslöt att köra mot Kiev dagen efter.

2:a dagen

Ingen frukost, dom hade typ bara torkad fisk i baren. Regnkläder på och körde mot L`viv, men det var en sunkig stad så vi fortsatte i regnet mot Kiev. Allt går jätte bra trots mycket fukt. Men när jag kör om en långtradare märker jag att baken på hojen svajar som fan. - Va fan nu då, inte punka väl? Jo då, visst var det så. Varför ska allt skit hända mig?

Tur Jonas är som han är, allt fixar sig. Men just då, med världens ondaste svans, punka och regn. Mörker!!!

Luft på burk hjälpe inte länge. Solen kom och Jonas började montera av däck för att kolla slangen. Då kom Jonas kompis, en gammal gubbe på moped och ville hjälpa till. Han hade jätte många "bra" förslag om man är från Ukraina. Men är man från Skåne så tycker man kanske inte om alla "bra" tips. Det slutar med att gubben burnar iväg sur och hoppas säkert att mer skit ska hända oss.

Visar sig att det är typ minst 3 hål . Jonas fixar å trixar... han hade ju med sig grejer, som en annan hoppade över. Stannar även en locals på en Ducati, han hette Salvatore och var rakad med flätad tofs i nacken. Schysst kille, men han förstod inte varför jag körde en Ural från Sverige. Crazy crazy tyckte han. Men dom flesta där i Ukraina hade nog aldrig sett en nyare Ural, dom förstod först inte att det va en Ural. Men, men lagt kort ligger, nu var man där.

Efter vi lagat hål, pumpat däck med Jonas smarta lilla kompressor och 1 luft på burk till så ångade vi på lite lugnare. Tog oss till staden Rivne där däck gav sig igen, låg i en korsning och fyllde luft med kompressor igen. Tog oss till ett motell och fixade rum och dividerade om att fixa slang med locals dagen efter. Dom skulle hjälpa oss att fixa det och lite hopp tändes. Klockan blev sent och vi köpte "mat" på en marknad, Jonas köpte tomat och chips, jag chips och några Bounty. Jonas hade fixat 4 öl till rummet från hotell baren. Sa till honom att han kunde gå och byta 2 av dom. - Va då? - De är ju alkoholfria, marsch iväg, pronto-pronto! Där satt vi i våra sängar med tigmönstrade sängkläder och drack middag igen och tänkte på att byta slang imorgon. Men skönt att sitta och snacka om allt möjligt, nu tog vi varje dag som den kom.

3:e dagen

Ingen frukost. Bara upp och hoppa och montera av hjul och däck igen, lite regn i luften. Fick låna ett garage bredvid motellet att pyssla i, kl 10 kom killen som skulle visa var man handlade slang. Jonas hängde med och en stund senare stod han med ett leende i ansiktet.

- Jag köpte 2 slangar för 150 spänn!

Nu var vi på G igen.

Runt lunch var vi på väg mot Kiev igen, regnkläder på. Tog en sen frukost vid ett väg hak, tyvärr kunde dom inge svenska eller engelska eller något annat språk förutom ukrainska. Så rödbets-soppa tog vi båda, men jag ville ha "kött" oxå, så jag snappade upp något liknande "steak". Visade sig vara fläskkotlett med ketchup. Detta va första gången vi satt vid ett bord och åt sen Karlskrona.

Mycket vägbyggen, i Ukraina är det antingen väldigt bra väg eller väldigt dålig väg eller ingen väg alls. Ju närmare Kiev vi kom desto bättre väg. Ca 5-6 mil utanför Kiev blev vi in vinkade av polisen som satt i en grön Vaz från 80 talet, det visade sig att vi fick betala en bot/avgift på 100 kr var. Varför vet vi inte och ingen idé att fråga. Men den räckte i 3 månader som vi förstod. Skit bra system, kunde vi göra vad som helst nu, råna bank, köra fort, ända eld på fåglar? Vem vet?

Vid 16 tiden var vi i utkanten av Kiev vid ett motell som låg vid en flod. Men vi tänkte kolla närmare city och växla pengar. Vi hittar ju alltid tillbaka lätt som en plätt. Kul att köra i centrum i rusningstid, 4 filiga vägar, över broar, tillbaka över broar, stora monument att titta på och i rondeller stannar man när man är i dom, men efter 6 mil och många funderingar va vi tillbaka vid motellet utan pengar. Jonas fixade rum och fick städerskan med sig som guide för att växla över gatan, visade sig att dom fick gå en bra bit hit å dit till ett öppet växlingskontor. Kul att se Jonas komma tillbaka svettig å fin efter en promenad i mc byxor och stövlar. Själv stod jag mest och skickade sms och vaktade hojarna. Puh! (men jag va ju skadad i svanskotan) Bra motell och parkeringsvakten hade pistol. Jonas hängde mest i fönstret och tittade på leksaksmotorbåtar som körde race på floden. Åt en gudomlig middag på uteserveringen med trevligt sällskap av kattungar. Nu kunde vi slappna av och mysa lite. Mat och öl är inte dyrt och vi satt kvar till katterna jaga bort oss. Som ni förstår så körde vi aldrig till Tjernobyl, Salvatore som vi träffade tidigare sa att vi kommer inte närmare än 3 mil utan klara dokument. Vilodag imorgon.

4:e dagen

Typ av frukost på hotellet. Taxi in till city, en helvetes pina att åka bil med ond svans, tur vi inte tog en springnota. Hoppade ur taxin, tog ett likadant kort på ett monument och sa - Va gör vi nu då? (typiskt svenskt eller) Gick och spana lite, tog en öl, gick lite till. Min svans tyckte om att inte sitta. Jonas såg vissa likheter med New York, är nog en cool stad för en lång weekend. Åt maffig lunch/middag på TGI Friday's, fan va gott det va. När vi sitter där kommer det in en tjej i svart smidig klänning, lagom salongsberusad med plåster på knäna. Kl va ca 15 kanske, hon beställer in 1 öl och sneglar mot oss en stund. Efter en stund står hon vid vårt bord och vill snacka.

-Do you like to communicate? (säger hon)

-No it's ok. (säger Jonas)

-I speak little English. (säger hon)

-Its fine anyway typ! (svarar vi)

-I'm not a prostitute if you think that. (säger hon, samtidigt som hon smeker sig över bröstet)

-No no no, we didn't think that. (säger vi)

Hon lämnar sin ej uppdruckna öl och virrar vidare i Kiev.

Hittade Taxi tillbaka till hotellet och softade lite, jag gick och letade bult och mutter till Uralen på en marknad utan större framgång. Jonas hängde förmodligen i fönstret och tittade på racerbåtar. Avslutade med några öl på uteserveringen. Sträckkörning tillbaka mot Polen väntar imorgon.

5:e dagen

Packning av hojar. Evig väntan på frukost på hotellet, buffé har ej införts i Ukraina, dom envisas med att ta upp beställning. Dessutom har dom samma föda till alla. Intressant upplägg.

Tillslut kom vi iväg, siktet inställt mot Polen. Kort stopp vid bilverkstad för att fixa bult och mutter till Uralen. Vi hittade en skön mindre väg, bara kruta på. Men som vanligt så har dom ju grävt av vägen och man fick ta omväg genom skogen flera gånger. Jonas tyckte det va skit kul och jag med min svanskota ville väl hellre köra på sammet, men då va vi i fel land.

Allt gick dock bra och vi körde på så gott det gick med lite tank och fika stopp. Tror det va ca 55-60 mil till gränsen som vi nådde runt 17 tiden. Allt gick smidigt att komma in i Polen och 1 timme senare såg Jonas ett motell i ögonvrån. Men efter så många mil så lärde han sig att man inte kan bromsa och svänga samtidigt om man har en Ural efter sig med trumbromsar, så vi vände och körde tillbaka.

Underbart motell med god mat och god öl. Skönt att slappa efter en härlig och solig dag utan problem. Vi natta när myggen kom.

6:e dagen

Liten frukost buffé faktiskt. Pack av hojar. Nu skulle vi ta oss norrut och in i Litauen. Efter några km så stanna vi och tog på regnkläder, anade regn och åska, och så blev det vissa stunder under ca 15 mil. Men tillslut blev det bra väder. Under en liten paus (dvs Jonas blev trött och jag fick stanna också) Så frågar han om jag vet eller har provat något som kallas motstyrning? Ehhh, nä det tror jag inte svarar jag.

Här börjar då en förklaring om detta om att man "styr" åt fel håll i kurvorna, men dock bara med en liten "puff". Detta ska få hojen att vika ner sig åt rätt håll, tydligen använder sig roadracing förarna av detta. Så Jonas sa åt mig att prova detta och vips så var man ju helt klart med i kurvorna hack i häl på Jonas.

Här har man kört snart 10 år och aldrig hört talas om detta. Skulle nog aldrig besökt diket om jag visste vad motstyrning var. Tack, Jonas! Tyvärr funkar det ej med sidovagn när jag provade.

Avslutade Polen med en McDonalds och nu väntade Litauen. Tack EU för smidiga gränser, inga kontroller, inga frågor, inga mutor. Bara köra!

Något senare passerar vi gränsen in i Litauen. Växlar pengar och kör mot Marijampole för att hitta boende. Stannar vid första bästa hotell, Europa Royal Hotell. (4 stars) Helt klart värt 500 kr/dubbelrum. Packa av, duscha, gå på byn och testa öl och tillbaka till hotell baren och prova lite dricka där.

7:e dagen

Grym frukost för mig, omelett, korv, bacon, crepès, kaffe och kakor. Jonas åt typ müsli å något... trist för han. Hi Hi Hi!

Packa hoj och sen begav vi oss ut mot kusten mot Klaipeda. Vi slickade gränsen mot den ryska gränsen som går till Kaliningrad och deras kontakt med Östersjön. Kändes som "the big red" hade koll på oss "the big blue".

Framme i Klaipeda blev det Statoil lunch och tankning, sen bar det av norrut mot Lettland. Efter lite snurr i city så hitta vi vägen norr ut mot Lettland. Nästa mål var Liepaja bara 15 mil bort. Gränsen passera vi som ett skott, ingen koll eller något. Kan bero på att det inte fanns något folk som jobba där.

Hittade ett "4 stars" hotell i Liepaja också. Nu kändes det fan som vi var framme nästan, Gotland ligger bara ca 15 land mil österut. Jag kände mig "hemma" och visade Jonas ner mot hamnen. Han var skeptisk, men plötsligt hitta vi coola ställen. Vi stannade på ett rock ställe och käkade och drack några öl, sen drack vi några till. Bestämde oss här för att köra till Riga och försöka komma med båten som går nästa kväll. Liepaja var en mysig stad, men vi var gamla och trötta och gick hem för vila.

8:e dagen

Turen till Riga dagen efter var på 25 mil och gick smärtfritt. Framme vid terminalen så fixade Jonas plats åt oss utan problem. (när vi ringde dagen innan så var mc platserna fulla på båten. När vi kom ombord var vi dom enda mc åkarna. Konstigt!) Sen börjar Jonas ringa Destination Gotland för att boka om. Många skånska utbrott mm m.m. Jag ringer Anna för att kolla platser och ev bokning. Men all bokning ligger nere till Gotland. Skit samma, vi har klarat oss hit och skall med båten till Stockholm. Väl ombord köper vi cigarr och whiskey och sätter oss på soldäck för att njuta av resan som varit. Blir lite mat å sena öl, men inget större party för oss.

9:e dagen

Ankomst Stockholm. Både Jonas och jag fick blåsa vid tullen. Vi fick köra vidare. Snurr i Stockholm efter Jonas GPS. Bla bla bla.

Väl framme i Nynäs började ju det största strulet på hela resan för att komma med till Gotland. Skulle vi bli tvungna att campa och kaka rations för första gången på hela resan i Nynäshamn? Mycket strul i kassan hit och dit, men dock ej av oss. Vi stod tysta och fina och väntade. Var dock nästan säker på att jag skulle komma med, eftersom dom "säkrar" plats åt fårskallar. Efter en stund så kom det. -Ja, Jörgen Pettersson du kan åka ombord. Som tur var så fixa tjejen i kassan så Jonas också kom med efter en stund. Tack till den tjejen som jobbade där som stod ut med alla andra jävlar som inte fattade något i Stand-by kön. Det bästa hon sa var ju. – Ni andra får vänta lite nu, dom 2 killarna på mc var före er så dom kommer före. (detta var efter ca 25-30 min snack av andra)

Väl på båten så sitter vi som två ufon å stirrar, så nära slutmålet och så tråkigt och så långsamt och så mycket folk och skrikiga ungar. När vi kör av färjan är det raka vägen hem mot Follingbo där jag bor. Där väntar ju Jonas familj som bor i min garagelägenhet. Anna min flickvän möter också upp. Gud va skönt att va hemma med sin onda kota. Jonas tyckte nog också om att va på fast mark. Vi snackade lite och tog lite kort, sen packade jag om för att bo inne i Visby och min kära Anna.

Dag 10,11,12 och 13

Lite vård av mc för min del, tvätt och koll efter skador efter besöket av diket. Jonassons yrde omkring hit och dit. Vi åkte på lite turer ihop med bad och kulturella krigs besök ihop.

Fan, detta var en helt suverän upplevelse med Jonas!

Stort tack till honom för all support och underhåll under resan. Alltid positiv, utom när huset strulade hemma.

Detta är min lilla saga från vår resa till Kiev och tillbaka.

(Jonas resa får han skriva om) ☺

Been there #3 Gotland